

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . — .
Egész évre . 5 . — . = 10 . — .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszmann J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháza 4. szám.
(Markó-ház.)
Szerkesztő otthon található egész nap.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyilttettek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Széchenyi-utca 45. sz.

Mi lesz?

Wekerle Sándor miniszterelnököt szombaton másfél óráig tartó kihallgatáson fogadta a király. Ő felsége azonban az eléje terjesztett ügyben nem nyilatkozott döntőleg. Tegnap újból megjelent Wekerle Bécsben, a tárgyalások eredményéről azonban lapunk zártáig még nem kaptunk biztos értesítést.

Arról van szó, hogy a korona adott-e a miniszterelnöknek olyan bizalmi nyilatkozatot, a melyek elegendők ahhoz, hogy a kötelező polgári házasságról szóló törvényjavaslat a főrendiházban a másodszori szavazás alkalmával keresztül menjen?

Ha igen, úgy a válság azonnal megszűnik s minden az egyházpolitikai programra tartozó javaslat sorsa biztosítva van. Ha pedig a korona nem adta volna meg kellő biztosítékát bizalmának, akkor a jelenlegi kormány be sem várja a főrendiház második szavazatát, hanem a maga egészében beadja lemondását s a kormányt jobbjával az ellenzékbe megy át.

Ezzel együtt, legalább hosszú időre, megbuknának az egyházpolitikai javaslatok. Tovább folynék az áldatlan belső küzdelem. Megszakadna a demokratikus szál fejlődés fonala. Zűrzavar és sötétség következne be, a melyben elvtelen önhasonlások igyekeznek maguk számára biztosítani minden lehetőt.

Valóban, komoly embernek megáll az esze, reagondolván azon tényezőkre, a melyek a jelenlegi fenyegető válságot előidézték. Válságot, vagy pedig roszakaratot kell-e látnunk abban, hogy oly sokan, jó magyarok beállanak a Pálffy Mór-czok, a Windischgrätzek s más szomorú emlékezetű nevek tulajdonosai mellé segítségnek?

Vajjon minek lehet nevezni azon eljárást, hogy éppen az ellenzék soraiából támadják meg a kormányt, mert a kimondott elvhez makacsul

ragaszkodik? Azért, mert nem akar engedni és alkudni, hanem él vagy bukik az elvekkkel?

A kit a kormányra jutás után való eskenedés meg nem vakított, a kinek a hatalom után való vágy gondolkozását el nem csavarta: beláthatja, hogy minő nagyot vétett Magyarország jobb sorsa és békéje ellen az egyházpolitikai javaslatok ellenzéke.

Nem akarunk az első szavazásról szólni, hanem csupán azon helyzetről, a mely a főrendiház elutasító határozata után beállott. A ki addig be nem látta, akkor meggyőződhet róla, hogy mily sötét elemek siettek a javaslat megbuktatására! És beláthatják volna, hogy e kérdések körül való küzdelem a reakció elleni harcmezé változott.

Epen ezért a képviselőház nagy többségével szemben félre kellett volna tenni a törpe kisebbségnek aggodalmait és nézeteltéréseit s elő kellett volna segíteni, hogy a javaslatot a képviselőház másodikban egyhangulag szavazza meg. Azaz egyakarattal tiltakozzék a reakció merénylete ellen.

Ha ez történt volna, úgy a válság talán be sem áll, gyorsabb és biztosabb lefolyású lett volna. Azonban az egyházpolitikai ellenzék vezéreiben nem volt ennyi önmegtagadás a haza békéjének kedvéért. Nekik jó a zavaros, mert így halászhatnak miniszterséget Szapáry Gyula és Apponyi Albert grófok és még Ugron Gábor is . . .

No hiszen szép kormány lesz ez! Örvendhetsz Magyarország! Ezek a kis- és nagyesszű férfiak akarnak téged magyarom gyámság alá helyezni, kézen fogva vezetni, mert még gyermek vagy, a ki nem tudod mi szabad, mi illik, mi lehet!

Azt hisszük azonban, hogy a hatalom után sovargó urak öröme még korai s alighanem a medve bőrére isznak.

Magyarországon békére és nyugalomra van szükség, nemcsak magának az országnak, hanem külpolitikai okokból is. Ha kormány és pártválságok dúlnak ilyen alakban, mint most készül — veszélyeztetve van a valuta rendezésének életbevágó fontossága ügye.

A hármasszövetség leghatalmasabb uralkodója, Vilmos német császár többször kijelenté, hogy csakis békés Magyarország adhat biztosítékot Ausztria és Magyarország haderejének.

Itt van végül a szerbiai forrongás, mely nyílt harcba törhet ki s épen ezért szükséges, hogy nyugodt szemekkel figyeljük az ottani eseményeket.

De mindenekfölött teljesülni kell a nemzet nagy többsége akaratának. És ezért remélhetjük, hogy talán mire e sorok napvilágot látnak, meg lesznek már azon biztosítékok, a melyek e nagyfontosságú elvek teljes és végleges diadalát előidéznek!

Városi közgyűlés.

— 1894. május 26. —

Dörgött, villámlott künn a haragos ég, benn a tanácsház elsötétült falai között sűrű tömegben ült és morajlott az összegyűlt városatyák nagy tábora, egyesek szemében szintén a haragnak fenyegető viláma cikázott. Szóval bent a teremben is nagyon borult volt a szemhatár s villamosággal telítve a levegő . . . Itt-ott szenvedélyes fölkiáltásokat lehetett hallani: „A polgármester!“ „Diószeghy!“ „A tanács!“

— No most — gondoltuk — rögtön kitor a vihar; lecsap a villám s egy óra múlva nem lesz a polgármesterből, Diószeghyből és a tanácsból más, mint por és hamu.

De hát nem tört ki a vihar, nem csapott le a villám. Soltész N. Kálmán polgármester nyugodt méltósággal, zajos éljenzés között foglalta el törzskara kisérétében az elnöki széket. Erre az „éljen“

hunytam a szemem s visszahivogattam az édes anyám képét, szeretetének ezér emléket; — mosolyogtam is, sóhajtottam is — talán valami forró csepp is leszaladt az arczomon.

A mint egyszer fölpillantanék, hát látom Makay tiszteletes uramat, a mint a szemefénye sirjánál búsul.

Összenézünk — hosszan, mélyen. Tisztán beláttam a szívébe s tisztán éreztem, hogy ő is belát az enyémbé; de azért nem közeledtünk mi egymás felé, nem szóltunk mi egymáshoz egy árva szót; — minék is.

Hiszzen mikor a fájdalom már meg van szerelve, azt csak magának szereti, tartogatja az ember. Mikor aztán már kibúsultam magamat, három fűszálat téptem le, mely édesanyám halóporából nőtt, — eltettem — elmentem.

Másnapon benéztem Makay tiszteletes uram házába. Istenem, hogy megörültünk mi a viszontlátásnak!

Beszélggettünk mi azután a világ folyásáról, kóborlásaimról, mindenről, csak arról nem, hogy hiszen tegnap már találkoztunk.

— — — — —
Az a három fűszál most is előttem van; arra való nekem, hogy csöndes óráimban fölidézhessem gyermekkorom boldogságát, vele az elválaszthatatlant: az édesanyámat.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Az én édesanyám.

Irta: Herman Ottó.

Bizony nem is képzelhető nagyobb nyomorúság, mint a minő azé a boldogtalané, a kinek soha sem volt „édesanyja“ — már mint olyan, a ki korholva is neveli gyermekét: de aztán még abba a „kálváriai latorba“ is belélopja annak az édesen édes anyaszeretnek éltető melegét.

Az én anyám igazán „édesanyám“ volt.

Vitt, sodort, hányt-vetett az élet — bizony nem foghattam be azt a jóságos kék szemét, mely oly hűségesen őrködött a gyermek minden lépte, nyoma fölött; mely sugárzott, valahányszor jó hírem érkezett s könybelábadt a legparányibb bajom miatt is, hát még mikor úgy lopva legelészett rajtam, hogy ragyogott az!

De föl is kerestem a sirját hűségesen s holtom napjáig sem felejttem el azt az édes bus órát, a melyet hantjain eltöltöttem.

Mondhatom, hogy igen jó, szép és kedves szomszédságban nyugszik; ott porladozik mellette Hakay tiszteletes uram ifju, szép leánya — a szépek százszorszépe, a jók java, ki életében is oly igazi ragaszkodással csüggött a jó „szomszédnénin“
Most már elváhatlanok!

Azt meg az egész falu tudja, hogy a tiszteletes ur minden áldott nap ellátogat letűnt szemefénye sirjához; ott busul ő aztán egyedül, szótlanul egy álló óra hosszat, már e nélkül el sem tudna lenni.

Igen, mert megszerette ő már azt az ő fájaldalmát.

Megsz-rette

Hát lehet-e fájaldalmat megszeretni?

Igen ám, nagyon is; — kivált azt, a mit egy drága lény halála okozott.

Igaz, hogy ez a fájdalom eleintén égető, metsző, csak úgy hasogatja az ember szívéét, de idővel már csak sajogtatja; végre — igaz, hogy nagy sókára, igen lassan, de mégis csak édessé válik az.

Hát úgy van vele az ember, mint a jó anya a nyomorék gyermekével; kezdetben borzad tőle, azután megsajnálja, végtére pedig úgy megszereti, hogy nélküle el sem tud lenni, minden gondja, egész szeretéte éppen ezé.

S az a megszeretett fájdalom!

Nem csordul ki már attól a köny; az már csak mély sóhajt és édesen bus mosolyt fakaszt. . . . Messze földről a fecskékkel jöve, belopóztam a csöndes kis temetőbe, magamra akartam maradni, mert hiszen csak így édes az a megszeretett, igazi bánat.

Oda állottam a sir mellé; állok, állok, — be-

Kálmán Mór finom, elegans uriruhákat készít nagy választékú

tiszta gyapju

angol szövetelekből a legújabb divat szerint, minden tekintetben a legelőnyösebb kiszolgálattal mellett

MISKOLCZON

Széchenyi-utca saját műhelyében. Debreczeni-ház,

kiállításra az elborult keblű városatyák összenéztek s meglepetve kiáltottak föl: „Hát nem bűnösök? Hiszen még meg is éljenek őket!”

Hát bizony nem történt ezeknek az uraknak semmi bajok, ép kézzel-lábbal jöttek ki jó két órai tanácskozás után a teremből.

Soltész Nagy Kálmán polgármester a gyűlést megnyitván, sajnálattal jelenti be, hogy Debreczeny Imre városi képviselő meghalt. A megboldogult buzgó harciosa volt a közügyeknek, azért indítványozza, hogy a családhoz részvétírat intéztesék. (Általános helyeslés.) Jelenti továbbá, hogy az elhunyt helyére Fodor Endre póttag hivatott be.

Ezután előadja a polgármester, hogy a közgyűlés összehívására az a 120 képviselő által aláírt indítvány szolgáltatott okot, mely a Kovács-féle telek kisajátítása ügyében beadott. Az ügy tárgyalása előtt egy rövid felvilágosítással tartozik a közgyűlésnek. A közönség körében és a helyi lapokban ugyanis oly hírek keltek szárnyra, mintha a telek megvétele körül ő és a tanács bizonyos mulasztást követett volna el; vádolva vagyunk — mondja szóló — hogy a közvagyonot elpocsékoltuk. Ezzel szemben kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a tér szabályozási vonalát, a köztérből az egyes telkekhez adott területek értékét az építkezési bizottság meghallgatása után maga a közgyűlés állapította meg, a közgyűlési határozatok Hesz Miklós teledbezése folytán a felsőbb hatóságok által is jóváhagyattak.

Erre a vonatkozó közgyűlési határozatok egyenként fölolvastattak, a melyekből kitűnt, hogy azt a „köteles ügyességet” nem a tanács, hanem maga a képviselőtestület mulasztotta el.

Dr. Markó László azon kezdi a beszédét, hogy ezelőtt mintegy harmadfélszer évvel élt a régi római birodalomban egy Sybilla nevű asszonyság, a ki Tarquinius királynak 9 darab könyvet mutatott föl s ajánlott megvétele. Ezekben a könyvekben a bölcseségnek és a jövőnek titkai valának megírva, de a király sokalván az árt, nem vette meg. Sybilla másnap három könyvet elégetett és a megmaradt hat darabért még nagyobb árat követelt. A király ezt sem vette meg. Harmadnap ismét elégetett három könyvet és a megmaradt háromért még az eddigi összegnél is nagyobbat kért. A király belátva, hogy a könyvre szüksége van, kifizette a mesés árt. Ez a rege — mondja szóló — gyakran ismétlődött és ismétlődni fog. Nem akar szemrehányást tenni senkinek, mert meggyőződött, hogy a hiba vagy mulasztás a közgyűlést terheli. Azt is belátja, hogy a mulasztásnak a takarékoság és pénzhány volt az oka. A takarékoság elve a mily üdvös és kívánatos néha, éppen oly elítélendő adott körülmények között. A mi a pénzt illeti, azt a munkásság által meg lehet szerezni. Miskolcz városának 30,000 munkabíró (?) lakosa van, ha ez a tengernek a telek kisajátításához szükséges összeget nem bírja meg; akkor szedjük föl a sátorfánkat és hurczolkodjunk ki a városból. (Derűltség.) Kéri a közgyűlést, hogy irásban beadott indítványát fogadja el. Kéri továbbá azt is, hogy miután az építkezés nagy erővel megindult, az haladéktalanul beszüntettesék. S miután még a „Velencei kalmár” m séjét is elmondja, óhajtja, hogy akadjon a város vezérferflai között olyan Porcia, a ki meg tudja akadályozni, hogy — miként Antonio testéből az egy font hús visszapereltetett — a város pénztárából az érzékeny porció ki ne vágassék. Beszédét Baross

Gábor elhunyt miniszter szavával végzi, a ki azt mondta, hogy: „Erős akarattal és langoló városzeretettel csodákat lehet művelni. (Élénk helyeslés.)

Kovács Lajos előadja, hogy mióta ennek a városnak a polgára s itt a zöld asztalnál ül, sohasem vezette más mint a város üdvé és jólété. Igyekezett mindenkor tárgyilagos és igazságos lenni. Most is az akar lenni. Mielőtt azonban a szőnyegen levő tárgyról érdemileg szólna, neki — mint a függetlenségi párt elnökének — egy „Nyilatkozat”-ot kell tennie a közgyűlés előtt. — Ugyanis egy lap jelenik meg Miskolczon, melynek mai számában olyan tartalmu cikk jelent meg, melylyel a lap alapítói közül senki sem vállal szolidaritást. — Abban a cikkben oly valótlan vádak foglaltak a polgármester és a tanács ellen, melyeket ő ezennel visszautasít s azok ellen tiltakozik. Utána járt a dolognak s meggyőződött, hogy a cikket a szerkesztő tudtával Sugár Ignác kereskedelmi s iparkamarai titkári írta, de erősebb tartalommal, mint a miben előlegesen megállapodtak. Kijelenti, hogy a polgármester iránt feltétlen bizalommal viseltetik, mint olyan ember iránt, kit más város irigyel tőlünk. A tárgyra vonatkozólag előadja, hogy miután a felolvasott közgyűlési jegyzőkönyvekből arról győződött meg, hogy jogerős városi, megyei s miniszteri határozatokkal, bevégzett tényekkel állunk szemben, a beadott javaslatot nem fogadja el.

Diószeghy György főjegyző tisztársai nevében szintén visszautasítja a „Szabadság”-ban közölt igazságtalan vádakot. Városunk haladása, fejlett állapota kézzelfogható bizonyossága annak, hogy a polgármester és a tanács buzgalommal és ügyszeretettel teljesíti kötelességét.

Barsony János tiszti ügyész, dr. Markó állítására megjegyzi, hogy a közgyűlés határozatában az építkezésre vonatkozó két évi határidő még nem telt el, mert az építkezési engedély csak egy évvel ezelőtt jött le a miniszteriumtól, a határidő pedig az engedély jóváhagyásától számítandó. Kijelenti továbbá, hogy az utcák és köztérek nem képeznek közszéki törzsvagyonra vonatkozó alakszerőségek megtartása nem kötelező.

Horváth Lajos előadja, hogy ha pénz kiadásáról van szó, meg kell vizsgálni, vajjon valamely cél elérése elkerülhetetlenül szükséges-e, vagy szükséges, avagy csak kívánatos. Ő a szóban forgó telek kisajátítását csak „kívánatos”-nak tartja, melynek érdekében nem kell okvetlenül áldozatot hozni. Tudna legalább is egy tucztat olyan célt fömlíteni, a melyek a város áldozatát jobban igénylik, mint a Kovács-féle telek kisajátítása. De ezzel most nem fárász a közgyűlés figyelmét; csak azt hangsúlyozza, hogy a város szellemi és anyagi felvirágzására nézve már mindent megtettünk volna csak még a Kovács-féle telek kisajátítása volna hátra, akkor ő is szívesen hozna ez ügyben áldozatot. De ma még másként áll a dolog. Most kanyorál a kultuszminiszternél, hogy a polgári iskola céljaira a város által fizetett évi 2000 frtot engedje el, kanyorál pedig abból az indokból, mert a pótdadó emelkedése, a filoxera pusztítása miatt az adófizető polgárság ezt a terhet nem bírja. Már most micsoda szemmel menjek én — mondja szóló — a miniszter elé, mikor pusztán luxus célokért ily rengeteg összeget akar kidobni a város? A kisajátítási eljárásra nézve hiába határoz a közgyűlés, mert jogerős határozattal áll szemben; éppen azért a javaslatot el nem fogadja. Kijelenti végül, hogy ő a polgármestert olyan embernek tartja, a ki éjjel-nappal

Miskolcz városának jólétén, felvirágzásán gondolkodik, tesz és fáradozik. Nem tartja tehát méltányos dolognak, hogy őt üdvös munkilkodásáért sárral dobáljuk.

Dr. Gencsi Samu a polgármester személyes tulajdonaira vonatkozólag szintén osztozik az előtte szólók nézetében. De most — mondja szóló — nem azért vagyunk itt, hogy ilyenmű kijelentéseket tegyünk; hanem azért, hogy az elhibázott dologból valami úton-módon kibontakozzunk. Hibásnak tartja a polgármestert, hibásnak a tanácsot és a képviselőtestületet. Hibás dolog az, hogy a képviselőtestület előtt az előterjesztett ügyeket nem tárják föl világosan. A szóban forgó ügynél is úgy adták elő a dolgot, hogy például a vörös vonallal jelzett rész ennyi és ennyi összegért átengedtetik. Hát melyik képviselő tudja, hogy mit foglal magában és meddig terjed az a vörös vonallal jelzett rész? A betervezett indítványt elfogadja. Ez azonban még semmi, csak ugrasz a sötétbe, mire a kisajátítási eljárás véget ér, addig az a ház fölépül s akkor 60,000 frt lesz az ára. Indítványozza tehát, hogy miután a város területéből egy telekrész a törvényes formák, még pedig névszerinti szavazás mellőzésével elidegenítették, az a város részére visszapereltessék, a per eldőlteig pedig a város tulajdonának vélelmezett részre a törvény 115. § értelmében a zárlat kéresek Eme törvényes lépések megtételére utasítani kívánja a városi tiszti ügyészt, mit ő ha tenni nem akarna, kéresek föl Borsodvarmegye alispánja, hogy ezeket a megyei tiszti ügyész eszközölje. (Élénk helyeslés.)

Bizony Ákos már a mult alkalommal kijelentette, hogy ő ebben az ügyben pusztán szépirodalmi érdeket lát s így véteknél tartaná, ha 50 réterrel nagyobb térért 40,000 frtot kiadna a város. A kérdés most az, vajjon a miniszter megadná-e a kisajátítási engedélyt? Ő ezt nem hiszi, miután bevégzett tényekkel, felsőbb fórumok által jóváhagyott szabályozási vonallal és építkezési engedéllyel állunk szemközt. A mi a zárlatot illeti, csodálkozik, hogy azt egy ügyvéd-jogtudor ajánlja. A zárlatnak helye csak akkor van, mikor valamely birtok tulajdonjoga vitás és a mikor a tulajdonjog tárgyát veszély fenyegeti. Itt a tulajdonjog nem vitás, mert azt eladta a város; veszély sincs, mert azt a telket onnan semmi el nem viszi. Hogy a város pört indítson a maga határozata ellen, ilyet még nem hallott. Nagy szegényeégi bizonyítvány volna, ha mi bevalljuk, hogy csak a lebontás után tudtuk meglátni, hogy milyen lesz az a tér. Nem fogadja el az indítványt.

Kafka Ignác nagyon óhajtott volna ha azt a telket megszerezhetné volna a város, de ma már késő, ő a kisajátításba határozatlan összegig bele menni nem akar. A kisajátítási eljárás befejezése a legjobb körülmények között is 8 hónapig el-tart; az építkezés meg nem akadályozható, mert olyan bírót, a ki a jelen esetben a zárlatot elrendeli, a város nem talál.

Friedman Károly szintén aláírta az indítványt, de csak olyan célzattal, ha a kisajátítás sokba nem kerül. Hibáztatja a várost, hogy a köztérből olyan olcsón adta el a részeket. Azt hiszi, hogyha Diószeghy György nem lett volna főjegyző, Pataky Sándor pedig főkapitány, nem kaptak volna egy ölet 3 frtért.

Lokky István két évvel ezelőtt átérte a mai közvéleményt. Nem ismeri el Barsony János ügyésznek azon nézetét, hogy az utcák és terhek nem képeznek közszéki törzsvagyon. Tény, hogy a szabályozási terv a közgyűlés által elbírálva és jóváhagyva lett, de az is igaz, hogy a birtok-elidegenítés elburkoltan tálatlott a közgyűlés elé. Miután a

***

Édes valami az a reggeli gyermekálom.

Épen javában álmodom, hogy a Király Józsi pitykéjét*) már mind elnyertem. A legeslegutólsót a legszebb rezeszt veri a falhoz, én a magamét ellene; — araszolni készülök — éppen akkor csapja meg a lábamat a hideg levegő; fölrezenek.

Rettentő harcziás poszturában ott áll édesanyám; bal keze fogja a fölemelt takarót; jobb kezének mutató ujjá tapintásra kinyujtva...

— Gyerek, ne moczzanj! Jó isten, egy bolha — és akkora, mint egy mangalicza!!

No, kezdődik a hadd el hadd! Forgat ide is oda is, hol a takarón, hol a párnán keresgél — aztán rágyujt: — Hat darab! Gyerek, hol szedted te ezt! Már megint ott hentergett a Samu kocsis ágyán. Szörnyűség — már innen ki kell vándorolni — hisz megesznek!!

— No kiszedett az ágyból s következett a mosdatás.

— No nézzétek már a nyakát! hiszen azon már sárgarépát lehetne tenyészteni! Oh te kálvária latra, már megint az a kovácsmühely, ugy-e?

Azután mosdatott, szappanozott surolt s váltig hajtogatta: atyusom lelkem, megérjük mi azt, hogy ebből a kálváriai latorból nem lesz semmi!

De nem azért voltam én gézengúz, hogy ki ne halljam a hangból a szeretetet, ki ne nézzem a tükörből, hogy édesanyám titkon mosolyog.

*) Pityke — apró érczomb.

Következett az öltöztetés. Fáztam tőle, mert nagy titkom volt s váltig azt forgattam az eszemben, hogy hátha észre nem veszi. t. i. azt a pecsétet, mert egy pecsét, az rettenetes volt neki.

De bizony észrevette.

— Szent ég, pecsé-é-é-t!

Majd a pecsétre, majd rám mereszti szemét — megszagolja — veszve vagyok!

— Kuli-máááz! Atyus, kulimáz! Megüt a guta. Jaj, te kálvária latra. Hol szedted te ezt? tüstént megmondod!

— Hát — hát — hát nem tudom!

— Micsoda, nem tudod? Iszen ez már mosva is van. Fiam!

Hát bizony a „fiam” úgy volt mondva, hogy vallani kellett.

— Hát, édesanyám, segitettem a Samunak.

— Mit?

— Hát kentük a szekeret, azután én tartottam a bödönt, azután nem tudom — és Samu mosta a lókefével és azután — már jó leszek!

— Gyerek, a sirba viszesz. Ujdonatuj nadrág s örökre oda van!

Bizony, elrítam magamat nem a nadrág, hanem a sir miatt; mert hiszen az a nadrág is csak olyan új volt ám, hogy az édesapám kétszer fordított ócska krispinjéből készült, a térden pedig folton folt, mert ezt koptattam én szilvafákon, almafákon, sövényen, homokon, ugyannyira, hogy Sibik majsz-

ter ajánlatot is tett anyámnak, hogy talán legjobb lesz a nadrágon mindjárt ujkorában a térde táján kerek lyukat vágni s mint a gomblyukat, körülvarrni.

Felöltöztette lányait és azután leült; mint az orgonasípok, félkörbe sorakoztunk, — összekulcsolta kezeit és igen szépen imádkozott; azután sorba csókolt és kieresztett udvarba, kertbe.

Alig, hogy künn voltunk, kijött az ágy alól a szabadon járó fűrj, féloldalra hajtotta fejcskáját s félszemmel, — a mint a jó fűrjhöz illik — felpillantott édesanyámhoz; értették és nagyon szerették azok egymást.

— No, mindjárt, mindjárt kis madaram!

Elindultak kettecskén; elől édesanyám, utána a kis fűrj. Ugy a mint édesanyám hadi poszturában megállott s czélozta a legyet, a fűrj is megállott s várta az eredményt. A földre dobott legyeket szépen fölszedegette.

Mikor azután végig járta a szobákat, odaszólt édesanyám:

— No, meg van!

Erre a kis madár fölkereste a padlón azt a helyet, mely verőfényes volt, ott berzengette, tatarozta tollazatát, sütkérezett.

Nagyon szép egy kép volt ám ez.

(Vége köv.)

törvényes formák e határozathozatalnál nem tartattak meg, elfogadja a Gencsi Soma indítványát.

Pataky Sándor mint érdekelt fél, személyes kérdésben szólal föl. Itt kell nekem — mondja szóló — védekezni azon vádak ellen, melyeket uton utfélen ellenem hangoztatnak. Itt kell visszautasítanom ama állítást, mintha az ügy lebonyolításának útjában én állnék. Én belenyugodtam mindenféle tervezetbe, melyet eddig csináltak, belenyugodna még másba is, de az nincs hatalmamban, hogy a telek tulajdonosát engedményekre bírjam. Két évvel ezelőtt több tekintélyes képviselő jelenlétében figyelmeztettem a polgármester urat, hogy a Kovács-féle telekért egy vállalkozó 25,000 frtot ajánl. Akkor gúnyos mosoly volt rá a felelet és azt jegyezték meg: „Lesz még az 15,000 is... Most már késő, mert a 12-ik órán is tul vagyunk.

Még **Bizony Ákos**, dr. **Gencsi Samu** és dr. **Markó László** szóltak röviden, azután megtörtént a szavazás. A még jelen volt képviselők közül dr. **Markó László** indítványára igennel szavazott 69, nemmel 33; és így az indítvány 36 szótöbbséggel elfogadtatott.

Ezzel a gyűlés véget ért.

A városi közgyűlés és a „Szabadság”.

Lapunk legközelebbi számában „A fürdő tér szabályozása és a tanács felelőssége” című cikk jelent meg, amely a múlt szombaton délután megtartott városi közgyűlésen egyesek foglalkoztak, kikélnék ennek éles hangja ellen.

Hogy a kritika e cikk felett jogos volt-e vagy sem, azzal e helyütt foglalkozni nem akarunk, csak a mennyiben a közgyűlésen az is hangoztatott, hogy e cikk szerzője a szerkesztői megállapodás ellenére írta e cikket, e tárgyban kívánunk a közönség felvilágosítására némely tény felsorolni.

A cikkíró ur pénteken délelőtt jelent meg szerkesztőségünkben, kérdvén, hogy a fürdő tér szabályozása tárgyában milyen álláspontunk van. A szerkesztő kijelentette, hogy a városi hatóságnak e tárgyban elkövetett tévedései nála sem találhatók helyeslésre, s hogy ezen kérdést a közönség érdekeinek megfelelően úgy kellett volna elintézni, hogy a midőn a papalmi megvétetett, akkor már intézkedni kellett volna a szükséges szomszédos telkek megvétele, esetleg kiséjajátítása iránt; ugyanakkor meg kellett volna vonni nemcsak kelet, de nyugat felől is a tér szabályozási vonalát s úgy építeni a fürdőt, hogy ez a tér szépségét emelje s úgy berendezni a teret, hogy viszont ez is imponansabbá tegye a fürdőt. Kijelentette egyúttal a szerkesztő, hogy a többi helybeli lapok e tárgyban álláspontját szintén ismeri ugyan, de mert a vonatkozó adatoknak nincsen birtokában, s mert e tárgy már különben is ki van merítve s mert e tárggyal (pénteken) a szombati közgyűlésig kimerítőbben nem foglalkozhat, e tárgyról írni nem akar. Ekkor a cikk írója felajánlotta, hogy a fürdő tér ügyében hajlandó a szombati számba cikket adni. A szerkesztő ebbe beleegyezett, kijelentvén, hogy dolgai nem engedik meg a cikk revideálását, de kiköté, hogy az nyugodt hangon, személyes él nélkül és helyes adatok alapján legyen megírva, mit a midőn cikkíró ur megígért, eltávozott.

A cikk a közgyűlés napján megjelent s a városi irányadó embereinek recenziát keltett, a nagy közönség s a kik a polgármester urnak riválisai, ezek pedig a cikket örömmel fogadták.

„Megállapodás ellenes”-nek nevezetett ez a cikk a közgyűlésen. Ha már ezt a kifejezést akarjuk használni, hozzá kell tenni: „a mennyiben nem a kikötött mérsékelt hangon van írva”. De a mérsékelt hang — az viszonylagos fogalom; cikkíró urnak, ki eddig mindig kormányparti lapokban dolgozott, az a véleménye, hogy ellenzéki lap részére ez a cikk elég mérsékelt volt.

Nehogy pedig visszavonulásnak vagy mosakodásnak nézessék ezek felhozatala, kijelentjük, hogy a megtörtént tényeken nem változtathatunk, azért a felelősséget érezzük, de viselni is akarjuk következményeit.

Ma már tudjuk, hogy a cikknek vannak hivatalos okmányokkal megegyező adatai, vannak téves következtetései, de ezek olyanok, a mik már a többi lapokban többször lettek hangoztatva. E tévedéseket helyreigazítani kötelessége lett volna azoknak, a kik erről tudtak, s a kik előtt e lapok hasábjai soha se voltak elzárva, s a kik kényelemszeretettől, vagy fel sem vevésből nem tettek semmit, hogy a közönség a tiszta tényállást megtudja s helyesen ítélhesen. Tessék keresni a nyilvánosságot, tessék felvilágosítani a hírlapokat, s akkor más esetben eleje lesz véve a félreértésnek.

Egyébiránt pedig az a cikk nem ártott senkinek, még az ügynek se, legfeljebb azt eredményezte, hogy a szombati közgyűlés alkalmával jótékony vihar volt a termen kívül is, belül is.

Panaszok.

A miskolci járásbírósnál lassu az ügymenet, hónapokig hevernek elintézetlenül az ügyek s az elintézet ügyek a díjnokok asztalán megint hónapokig várják a leiratást.

Ennek az okvetlenül javításra váró hibának gyors pótlása szükséges a jogkereső közönség érdekében.

Az állapotok hova-tovább rosszabbak lesznek s a segítség kérése csak az ügy ártalmára lesz.

A járásbírósnál van egy járásbíró s négy albiró. A járásbíró végzi a személyes ügyeket, vezeti a hivatalt ellenőri a személyzet tevékenységét s azonfelül végzi az összes kispolgári ügyet, a mely maga is jókora munkát ad. A kiterjedt járás hagyatékai ügyeinek elintézése is a járásbíró ügykörébe tartozik, a ki még ezenfelül polgári és kereskedelmi pereket visz s hivatalban tót tolmácsként szerepel s évenként többször megesik, hogy a törvényszékre is elhívják valamely fenyítő vagy polgári tanácsbani részvételre.

Hogy egy emberre hogyan lehet ennyi fontos ügykört bízni, s egy embertől hogy lehet ennyi munka végzését megkívánni, azt nem értjük. Egy olyan nagy járásbírósnak, mint a miskolci, a pontos és lelkiismeretes vezetése maga is megkövetel egy teljes embert, a kinek az adminisztratív dolgok elintézése is elég dolgot adna.

Az összes polgári és kereskedelmi pert, megkereséseket, végrehajtási ügyet két albiró végzi, a kiknek e munkájukban nincs semmi segítségök s a kiknek minden idejét teljesen igénybe veszi a hivatal, melyben ha tisztességesen megakarnak felelni hivataluknak, nemcsak a hivatalos órákat kell betölteniök, hanem azt még legalább kétszer akkorára ki is kell pótolniök.

Nincs irigylésre méltóbb dolgok a fenyítő ügyekben dolgozó albiróknak sem, kik reggel nyolcz órától déli 1 óráig nap-nap mellett tárgyalnak kellemetlen és piszkos dolgokat s kiknek alig jut idejük, hogy önmagukra is gondoljanak.

E sok munka megöli a bíróban az embert, megöli benne a tudomány szeretetét, a hivatás, a pálya iránti ragaszkodást, mert ilyen munka-kör s ilyen elfoglaltság mellett nem papja az igazságnak, de rabszolgája, a ki nem igazságot szolgálta de végzéseket, ítéleteket gyárt nem a meggyőződés sugallatából, hanem hogy a számok sokasodjanak.

Dolgozni kell, igaz mindenkinek, nem is azt mondjuk, hogy ne adjanak munkát a bíróknak, de igen is mondjuk azt, hogy a végzendő munka ne legyen több, mint a mennyit alaposan elvégezhet s adjunk, engedjünk időt ezen uraknak arra is, hogy családjának, önmagának, a tudománynak is élhessenek, hogy ne legyenek rabszolgái hivatásuknak, melyet ily munkakör mellett megutálni kényszerülnek.

Azért a közönség érdekében kérjük és figyelmeztetjük az irányadó férfiakat s azokat, a kiknek maguknak leginkább van terhére a mostani állapot, hogy igyekezzenek azon változtatni. Tegyenek meg minden lehető, hogy a létező tarthatatlan állapot megváltoztassák, hogy legalább egy új bíró stallum rendszeresíttessék a járásbírósnál, s a kezelő személyzet szaporíttassék.

Új és jó erők vannak e bíróságnál, a kik emberfeletti munkát végeznek, — nem elismerésre spekulálva, de ambícióból a közönség érdekében. — Azonban a megfeszített munkát elbirja az ember pár évig, fiatal korában; de ez is megboszulja magát az emberi szervezeten, a férfikor hanyatlásán. Azt pedig se az állam, se a közönség nem igényelheti egyesektől, hogy önmagát feláldozza két ember munkájának végzése által.

Az izr. nőegylet majálisa.

— 1894. május 27-én. —

(A mennyekben. Az Ur dícsőtől környezetten trónján. Angyalok serege térden. Halk zene. Előtérben a jótékonyaság anyala.)

Az Úr: Szólj hát te legszebbik angyal, mit láttál a földön?

A jótékonyaság anyala: Óh Uram Isten, nagyon nehéz azt mind elbeszélni. Mérhetlen utakon át repültem, mig eljutottam egy nagyon kedves kis városkába. Vig zenét hallék, jókedvű párok táncoltak egy gyönyörűen feldisznított kerthelyiségben. Ugy este 8 óra lehetett, a mint elkezdtek a csárdást. Soha annyi földi angyalt együtt nem láttam. Érdekel, hogy mi történik ott s kérdőzködés után megtudtam, hogy ez a miskolci izr. nőegylet majálisa a felekezeten kívüli népkönyha javára. Tehát jótékony-célú — gondolom magamban — s elhatároztam, hogy végignézem az egész mulatságot. Hála neked érte — óh uram Isten — gyönyörű idő kedvezett s ez csak fokozta a jókedvet, melyet a jelvényes rendezők fáradságtalan tábora allandóan 100 fokra hevített. Óh mi gyönyörűség volt nézni, mint áldoznak Miskolcz szép hölgyei és buzgó ifjai Terpsichore oltárán, hogy a szegény sorsuaknak legyen betevő falatjuk. Igen nagy rubrikával gyarapította a mindnyájunk által oly előnyösen ismert dr. Grósz Józsefné az egylet fáradságot nem ismerő, lelkes elnöknője a jótékonyaság terén szerzett érdemeinek sorozatát. Óh, uram Isten! azt látni kellett, a mint ő buzgólkodik szeretett szegényei érdekében. Egy tündérvértet varázsolt a népkert azon részéből, melyben a mulatság megtartatott. Lopva osontam oda hozzá s észrevétlenül csókot nyomtam homlokára, mással nem jutalmazhatom őt, hisz könyvének „jótékonyaság” rovata teljesen és régen be van töltve, úgy, hogy több oda el nem fér.

A hol ilyen agilis védőknő van egy mulatságban, lehetetlen, hogy az kedélyesség, fesztelenség dol-

gában csak valami kívánni valót is hagyjon maga után. A rendezőség élén dr. Goldberger Miksa fiatal orvos állt, a kinek kevés volt ez a szó: táncolni, sokat, igen sokat kellett táncolni.

Kipirult arcú, gyönyörű lányok egész serege boldogságban úszott ezen az estén, a hol a feszes-séget még csak hírből sem ismerték. A kissé hűvös éj daczára sem fázott ott senki, erről gondoskodtak a jelvényes rendezők.

Mikor aztán hajnal felé a felkelő nap első sugarai átszűrődtek a népkert lombos fáin, akkor sok boldog pártól hallottam susogni: „Óh, hát miért is van már vége!”

Notabilitások teljes számban voltak jelen s me-rengve gondoltak a régi jó időkre, mikor még ők is ilyen fiatalos hévvel...

Ezeket láttam azon a szép éjjelen s igazán örülök, hogy ez a jótékony-célú majális úgy sikerült, a hogy még sohasem.

Az úr: Jól esett hallanom, a miket elmondottál; tedd kötelességedet. (A jótékonyaság anyala áldást küld mindazokra, kik a majálisban résztvettek.)

*

Sikerült ellesnem az angyal jegyzékeiből a jelen volt leányok névsorát és pedig: Bródy Ceczil (T.-Polgár), Bródy nővérek, Buterman nővérek, Engel Erzs, Edelman Rezsín (Forró-Encs), Fischer Mariska, Fleiszig Lina, Fischer Szerén, Frank Malvin, Friedman Ilona, Gänger Rezsín, Grünfeld Paula, Goldman Lina, Gruber nővérek, Harangi Ilona, Kohn nővérek, Kurländer Lenke (Szerencs), Krausz nővérek, Krakovics Teréz, Leuchttag Róza, Lichtenstein Róza, Moskovitz Irén, Moskovitz Riza, Munk Franziska (T.-Polgár), Neufeld Róza, Neuman Kornél (Debreczen), Rác Malvin, Rosenthal Katinka, Schwartz Berta, Stiller Etel és Zseni, Sternfeld Lotti, Spiegel Ervin (Kis-Szeben), Spiegel Vilma, Stern Kornél, Tauszig Teréz, Ungár Malvin (Forró-Encs), Wexler Mariska, Weisz Janka (Szántó), Csorba Paula stb. stb. és Miskolcz valamennyi szép asszonya.

Ezen névsor hitelességeért, valamint azért sem, hogy az első négyest 100 vagy 102 pár táncolta-e, nem vállal felelősséget *Flamma.*

H I R E K.

— **A Kovács Jánosné-féle telek** megszerzése ügyében örvendetes fordulat állott be. Özv. Kovács Jánosné ugyanis hajlandónak nyilatkozott telkét 30,000 frtért a városnak átengedni. Ezt az ajánlatot tegnap délután egy városi képviselőkből álló tekintélyes bizottság tárgyalta és elfogadta, oly módon hogy az összegből 25,000 frtot fizetne a város, 5000 frtot pedig fedeznének a szomszédos telkek tulajdonosai.

— **Halálozás.** Mély részvét érzetével vettük a szomorú értesítést, hogy **Dobos Lajos** polgártársunk szombaton reggel jobblétre szenderült. Az elhunyt egyike volt azon polgároknak, a kik a jó szív, barátság és becsületesség példányképei voltak. Teme-tése hétfőn délután nagy részvét mellett ment véghez. Nyugodjék békében!

— **Községjegyzői vizsga.** E folyó hó 28-án az alispán hivatalos helyiségében községjegyzői szigorlatok tartattak. Négyen állottak a küzdőterén mindannyian nemes csatára kész, s mindannyian hőiesen megállták helyüket. A jegyzői diplomát elnyerték: **Thuránszky Antal** bánhorváthi segédjegyző, **Ligethy Béla** m.-kövesdi adótiszt, **Nagy Tivadar** szirma-besenyői segédjegyző és **Kemeniczky Bertalan** Miskolcz városi adópénztári tiszt.

— **Érdekes jelenetek** voltak tanui vasárnap délután a Buzatéren járókelők. **Bodnár György** napszámos kártyázott ugyanis az ugynevezett „granarium” mellett a cigányokkal. Egyszer csak odamegy **Magyar Borbála** asszony, a kivel **Bodnár vadhá-zasságban** élt és kemény szemrehányást tesz neki azért, hogy a tőle kicsikart 30 krt kártyán pocsekkolja el. **Bodnár György** roppant dühös lett, hogy őt egy asszony ilyen „diszes társaság” előtt lepiszkolta s dühében úgy vágta a melléte levő kőkorsót **Borbála** asszony fejéhez, hogy nemcsak a korsó, de az asszony feje is betört. A szerencsétlen asszony most a kórházban a halállal vívódik.

— **Két halott.** Vértagyasztó látvány táruult szombaton, e hó 26-án reggel **Feldbauer Zsigmond** üzletvezetőségi tisztviselő elé. Korán reggel ugyanis felkelvén, szobájából a konyhába ment s ott **Dropnyik Julianna** nevű cselédjét, a kinek előtte való nap estéjén még semmi baja nem volt, égre meredt szemekkel halva találta. Az esetet rögtön bejelentette a rendőrségnek, mely a helyszínére megérkezve, a leányt a kórházba akarta szállítani. De a mint takaróját fölemelték, a takaró alatt egy új szülött caecae-mőt találtak, szintén meghalva. A szerencsétlen leányt gyermekével együtt a kórházba vitték, a hol vasárnap dr. **Sassy János** és dr. **Ballagi János** orvosok felbonczolták s konstatálták, hogy a leány vérelfolyás áldozata lett. — Ma délelőtt fogják eltemetni a kórházból.

— **Amazonok harca.** Nem a dahomei király fekete harcosnőiről szól az ének. Nálunk is vannak harcias nők és képesek küzdeni — nem a létért, hanem — még egy marék kenderért is. Ez különben csak jó gazdasági jellemre vallana, ámde történetünk hősnői nem kenderért vívták a harcot, hanem a hiúság miatt. — A harcz színtere az Alsó-gordon utca. A harczoló fél két szomszéd asszony. — Mert bizony nagy bünt is követett el Zsuzsanna asszony a midőn azt mondja Juliánna asszonynak, hogy „no bizony, hiába mosogatja kend a haját székfü virággal, nem lesz az attul se szőkebb, se hosszabb, olyan marad az mindig, mint a kender kőc” — „Milyen marad, te nyavalyás?” — „Mint a kender kőc” — „No mond még egyszer” — „Mint a kender kőc”. Meg is adta szegény, következetességének az árát, mert Juliánna asszony rögtön törvényt szabott magának. Neki esett Zsuzsanna asszony szép arcának és úgy összeszántotta a tiz körmével, hogy szegény asszony már két hét óta nem mer kimenni a szobából. Azt mondják, hogy nem jajgatott, csendesen nyugalommal tűrte a fájdalmat, s ha ajka megnyílt, nem jajszótt hallatott, hanem azt, hogy „azért is kender kőc”.

Hivatalos értesítés.

A borsodmegyei kir. pénzügyigazgató ur által az 1894. évre megállapított földadó, általános házbéradó, I. 11 oszt. kereset-adó, valamint a IV. oszt. adókiutéseket tartalmazó lajstromok az 1883. évi XLIV. t.-cz. 18. §-a értelmében május hó 24. től június 1-ig bezárólag Miskolcz város adópenztári hivatalánál nyolcz (8) napi közszemlére kitétetnek.

Mely körülményt azon figyelemzetéssel hozzuk az érdeklettek tudomására, hogy azon adózók, kik a kivétési lajstromokban foglalt adónemekkel már a múlt évben is megváltak róva, a lajstromok közzétételét követő 15 nap alatt, azok pedig, kik e folyó évben első ízben rovatnak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskében történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz felelbehetnek.

A felelbevések a IV. oszt. adót illetőleg a helybeli kir. pénzügyigazgatósnál, a többi adónemekre vonatkozólag pedig alólírott hivatalnál nyújthatók be.

Miskolcz, 1894. május 23.

Miskolcz város adópenztári hivatala.

Értesítés.

Az 1874-ik évi, XXXIII. t.-cz. 30. §-a értelmében Miskolcz városa két választó kerületében közgyűlési képviselők választói névjegyzékének kiigazítására a központi választmány által ez évre megválasztott küldöttek alólírott elnökei részéről ezennel közteszámra hozatik, hogy a kiigazítási munkát folyó 1894. évi május hó 25-én a város közházánál megkezdetik és az annak befejezéseig naponként folytatattatik, és pedig az északi kerületre nézve d.-u. 2—4 óráig, a déli kerületre nézve d. u. 4—6 óráig.

Midőn tehát a fentebbiekről a t. választó közönség tisztelettel értesítettik, — egyszersmind felhívatik ennek becses figyelme a központi választmányának a kiigazításra vonatkozólag már kibocsájtott hirdetményében foglaltakra.

Kelt Miskolczon, 1894. évi május hó 9-én.

Hekkel Károly, Dr. Holländer Gusztáv,
a déli kerület küldöttségének elnöke. az északi kerület küldöttségének elnöke.

Felolós szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Németh Imre.
Kiadó: Wesselényi Géza.

VALÓ.

di gyapjuszövetből férfi öltöny minden színben 14 frt, feöltő 10 frt

Szántó Mórnál.

Egy helybeli vállalatnál hivatalsszolga

ki a magyar és német nyelvet érti
azonnal felvétetik.

Ajánlatok L. v. 360. czím alatt a kiadó-hivatalban.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolci kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kürcz Jakab végrehajthatónak Goldstein Mártonné végrehajtást szenvedő elleni 50 frt követelés és járuléka iránti ügyében, a miskolci kir. törvényszék területén levő, a miskolci 2252. számú teleknyomkönyvben a 7. 1. rendszám, 3959. hrszám, 42. népszámú Goldstein Mártonné nevére jegyzett bagaméri-utcai ház és udvarra az árverést 1008. frt kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1894. évi június hó 20. napján délelőtt 9 órakor** ezen kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1894. ápril 2-án.

A kir. tvszék, mint tlkönyvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. tvszéki bíró.

NAGY MIKLÓS, fűszer- és csemegeárú-üzlete MISKOLCZON.

Üzletmegnyitási jelentés!!!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Miskolczon a Korona-szálló szomszédságában, a Városháztér 26. sz. a. házban, újonnan berendezett

fűszer- és csemege-üzletemet

mai napon megnyitottam.

Üzletemet a legkitünőbbnek elismert, közvetlen forrásokból szereltem fel tökéletes és kifogástalan árukkal s azokat a legjutányosabb áron szándékozom a nagyérdemű közönség rendelkezésére bocsátani.

A midőn tehát újonnan megnyitott üzletemet a nagyérdemű közönség nagybecsű figyelmébe ajánlani bátorkodom, egyszersmind becses jóakarátát s pártfogását tisztelettel kérem.

Mély tisztelettel vagyok
Miskolczon, 1894. május hó 22-én 2-3

alázatos szolgálója

NAGY MIKLÓS.

NAGY MIKLÓS, fűszer- és csemegeárú-üzlete MISKOLCZON.

Köszén-kátrány

a legjobb máz-fedéllemezek, zindelytetők, fakerítések és szőlőkarók festéséhez, a legjobb szer a philoxera, odvasodás és gombásodás ellen, s t. b. s t. b.

100 klkgként 4 frt.

Ezenkívül a legjobb és legtartósabb fedéllemez-papír, elszigetelő lemez és nedvesség ellen, facementet és asphaltot a legjutányosabb árban ajánl

a miskolci légszeszgyár.

Ugyanitt fedéllemezrel való házfedések és kátrányozások a legjutányosabb árban elvállaltatnak.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Miskolczon, Toronyalja-utca 50. sz. a.** levő

bolthelyiségemben

•• saját termésű ••

BORAIMAT

zárt palaczkokban elárusítom

és pedig

asztali bor literje 40 kr.

veres bor literje 50 kr.

Üveggel együtt 5 krral több; az üvegek visszavételnek.

Tisztelettel

BALOGH ISTVÁNNÉ.

2-2

Omnibus-közlekedés

a DIÓS-GYÖRI Tapolezára.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy **f. május hó 27-től** kezdve minden

vasárnap és ünnepnapon az

omnibus közlekedik.

Indul d. u. 2 órakor

az orpheumtól végig a Főutczán. — Vissza Diós-Győrből este 7 órakor.

A n. é. közönség pártfogását kéri

tisztelettel

Jancsó Sámuel,

— vendéglős. —

2-2

Eladó házak!

Az Alsó-Szirma-u. 18. számú

HÁZ

továbbá 1—1 ház az Urak-utczán és a Gerő-utczán

eladó.

Az Alsó-Szirma utca 18. számú házban kibérelhető

3 kisebb munkás-lakás.

Értekezhetni a szerkesztőségénel.